

a na lúkach už nedočkavo čakali stovky
kvetov, kým rozkvitnú.

Pod húštinou z morušových kríkov,
hlboko vnútri v útulnej králičej nore,
išiel niekto prasknúť od šťastia.

„... a potom zavrtím noštekou,
krásne púčiky sa rozvinú a do
Kúzelného lesa konečne dorazí jar!“

Nelka, okvetný králiček, sedela pri
starom pni, ktorý slúžil ako jedálenský
stôl, a rozprávala ďalej. Bola taká
nadšená, že sa jej krásne ružové
krídelká stále trepotali a musela

sa držať stola,
aby nevzlietla.

Nelkina mama
pobehovala po
útulnej nore.
Jej ocko bol
zanepoždnený
vykrúcaním si
fúzikov a úpravou
svojich dlhých uší. A jej malý brat
Benjamín sedel na detskej stoličke
z muchotrávky a ochutnával mrkvovú
kašu.

